



בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 7857/18

לפני: כבוד השופט י' עמית
כבוד השופט ג' קרא
כבוד השופט ד' מינץ

העותר: משה בן איבגי

נגד

המשיבים: 1. היועץ המשפטי לממשלה
2. משרד הפנים

עתירה למתן צו על תנאי ולמתן צו ביניים

בשם העותר: עו"ד טלי גרידיש; עו"ד רויטל סבג שקד

בשם המשיבים: עו"ד פנחס גורט

פסק-דין

השופט ג' קרא:

עתירה למתן צו שיורה למשיב 2 (להלן: משרד הפנים) להנפיק לעותר דרכון עם שם חדש אותו הוא מבקש לרשום, ולמשיב 1 להקפיא את מניין הימים הקבוע בסעיף 24 לחוק ההסגרה, התשי"ד-1954 (להלן: חוק ההסגרה ו-מניין הימים, בהתאמה) עד להנפקתו.

1. ביום 21.10.2018 שוחרר העותר ממאסר שריצה לאחר שהוסגר לישראל על-ידי ארגנטינה. לטענתו, בעת הסגרתו ניתנה התחייבות, בהתאם להוראות סעיף 24 לחוק ההסגרה, כי מדינת ישראל לא תמנע מהעותר לעזוב את המדינה בתום 30 ימים לאחר שחרורו ולאחר ושניתנה לו הזדמנות לעזוב.

2. לטענת העותר ביום 22.10.2018 הוא התייצב במשרד הפנים לצורך הנפקת דרכון. במועד זה נמסר לו כי לא ניתן להנפיק לו דרכון עקב "חסימה" (להלן: החסימה)

וכי העניין ייבדק. ביום 28.10.2018 שב העותר והתייצב במשרד הפנים, שם נאמר לו כי הנושא עדיין בבדיקה. ביום 31.10.2018 פנה העותר למחלקה לעניינים בינלאומיים בפרקליטות המדינה (להלן: המחלקה) על מנת לברר את מהות החסימה במשרד הפנים, ונענה כי הנושא בבדיקה. באותו יום נשלח למחלקה מכתב מטעם בא-כח העותר בבקשה לביטול החסימה ולמתן התחייבות כי מניין הימים יחל רק בעת מסירת הדרכון. לטענת העותר, ביום 4.11.2018 השיב נציג משרד הפנים לעותר כי יוכל להנפיק דרכון עם שמו בלבד, ובעניין הנפקתו עם שם חדש נאמר לו כי "אין החלטה".

העותר מבקש כי נורה על הנפקת דרכון עם שמו החדש ועל הקפאה של מניין הימים עד להנפקתו.

3. ביום 6.11.2018 הגישו המשיבים בקשה לסילוק העתירה על הסף תוך חיוב העותר בהוצאות, לנוכח קיומו של סעד חלופי – פנייה לבתי המשפט לעניינים מינהליים. לטענתם, עסקינן בבקשות המוגשות מכוח חוק השמות, התש"ז-1956 (להלן: חוק השמות) ומכוח חוק הדרכונים, התשי"ב-1952 (להלן: חוק הדרכונים), אשר מנויות בתוספת הראשונה לחוק בתי המשפט לעניינים מינהליים, התש"ס-2000 (להלן: החוק), ומשכך מקומה של העתירה להתברר בבית משפט לעניינים מינהליים, בהתאם להוראות סעיף 5(1) לחוק. עוד הוסיפו המשיבים כי מרשות האוכלוסין וההגירה נמסר להם כי בקשת העותר מתבררת מול הגורמים הרלוונטיים וכי ייעשה מאמץ ליתן בה החלטה בהקדם האפשרי.

4. ביום 6.11.2018 השיב העותר לתגובת המשיבים והדגיש כי עתירתו עניינה בהסרת החסימה ובבקשתו למנות את מניין הימים מרגע הוצאת דרכונו, ומשכך אינה נוגעת למשרד הפנים. העותר עוד ערכן כי ביום 6.11.2018 (צ"ל 5.11.2018 – ג'ק.) נמסר לו כי הונפק לו דרכון ביומטרי שיתקבל תוך שבועיים עד שלושה שבועות. העותר מוסיף כי בעת שניסה להנפיק דרכון זמני בנמל התעופה בן גוריון, נאמר לו כי החסימה עדיין קיימת, וכי זו אינה נוגעת למשרד הפנים. לטענתו, החסימה הוטלה על-ידי "גורמים אחרים" שמיוצגים על-ידי פרקליטות המדינה. העותר ביקש כי נורה על ביטול החסימה; מתן צו ביניים לתחילת מניין הימים בעת מסירת הדרכון לעותר; ועל קביעת מועד דיון דחוף בעתירה.

5. לאחר עיון בעתירה על נספחיה, בתגובת המשיבים, ובתשובת העותר, הגענו לכלל מסקנה כי דין העתירה להידחות על הסף לנוכח קיומו של סעד חלופי. בהתאם להוראות סעיף 5(1) לחוק, הסמכות לרון בסעדים המבוקשים על ידי העותר, הנפקת

דרכון לפי חוק הדרכונים ושינוי שם לפי חוק השמות, נתונה לבית המשפט לעניינים מנהליים (ראו סעיף 12(5) וסעיף 12(7) לתוספת הראשונה לחוק). גם הבקשה לסעד של "הסרת חסימה" במחשבי המשיב 2 המונעת הנפקת דרכון לעותר, במהותה הינה בקשת העותר להנפיק לו דרכון.

6. בכל הנוגע לסעד של הקפאת מניין הימים על ידי המשיב 1 בהקשר לסעיף 24 לחוק ההסגרה, העתירה לוקה באי מיצוי הליכים, משהפניה למשיב 1 נעשתה ביום 31.10.2018 והעתירה הוגשה ביום 4.11.2018. ספק אם בפרק זמן קצר זה, (מתוכם שני ימי עבודה בלבד), ניתנה למשיב שהות סבירה לבחון את פניית העותר ולהשיב לו (בג"ץ 6200/18 ברקוביץ' נ' משרד החקלאות ופיתוח הכפר (16.9.2018)).

7. לאור האמור לעיל, העתירה נדחית על הסף הן מפאת קיומו של סעד חלופי והן מפאת אי מיצוי הליכים.

ניתן היום, ל' בחשון התשע"ט (8.11.2018).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט